

Bønhusið á Hellunum vígt:

Klokkan kallaði fyrri fyrstu ferð fólk til bøn

Nógv fólk var samankomið tá víðkaða bønhusið og klokkan vórðu vígd sunnudagin

Nakrar fáar minuttir áðrenn klokkan hevði sligið trý sunnudagin, hoyrdist ljóðið av eini kámarikirkjuklokku heima í Oyndarfirði. Ljóðið kom við lotinum undan Hellunum og boðaði frá hátíðardegi í hini lítlu bygðini við Oyndarfjørð.

Tað vanliga hevur verið, at hellumenn hava hoyrt kirkjuklokkuna í Oyndarfirði. Sunnudagin hendi tað øvugta. Nú var tað teirra egna kirkjuklokka, sum kallaði til guðstænastu.

Summarið 1849 vóru fyrstu húsini bygd á Hell-

Orð: Jústinus Eidesgaard
Myndir: Jens Kristian Wang

unum. Tey hoyrdu eisini kirkjuklokkuna úr Oyndarfirði, helst tá hann var høgur í ættini. Tá hekk ein nógv minni klokka í torninum í Oyndarfirði.

Mundu tey fyrstu niðurstufólkinu gruna, at ein kirkjuklokka einaferð eini 145 ár seinni fór at kalla teirra eftirkomarar í Guðshús á Hellunum? Neyvan. Sunnudagin klokkan

fýra skuldu vígslan ella endurvígslan av umbygda og víðkaða bønhusinum fara fram. Hellumenn bera orð fyrri altíð at vera í góðari tíð, teir mæta stundsliga. Soleiðis var eisini sunnudagin. Eitt korter í fýra var bønhusið longu fullsett, har var tað fólkíð komið, sum roknað varð við og fjøldin sat og biðaði, til klokkan ringdi fyrri

Fólk skunda sær til vígsluna. Bygt er uppi bønhusið og torn er reist. Bønhusið er nú munandi rúmligari. Innan er næstan alt gjørt av nýggjum

fyrstu ferð til guðstænastu.

Alt, sum kundi krúpa á Hellunum, var komið í bønhusið sunnudagin og eisini var nógv fólk, sum á ein ella annan hátt hevur samband við bygðina.

Tríggir prestar vóru til vígsluna. Tveir fráfarnir og síðan sóknarpresturin í Fuglafirði, Peter O. K. Olufson. Teir fráfarnu vóru Torkil Beder, sum í samfull 32 ár røkti prestastarv í Fuglafirði. Eisini var tann júst fráfarni Jákup Kass, sum hevur hevur verið prestur á Nesi seinastu árin.

Aftana at klokkan var tagnað ljóðið tað nýggja orglið í kirkjunum. Orglið er ein gáva frá einum hjúnum í bygðini og eitur Canticus 270 Viscount. Per Jacobsen sat við urguna.

Síðan annar av deknunum í bønhusinum, Eli Jen-

sen inngangsbønina og fyrsti sálmurin fylti bønhusið, so tekjan næstan læti sær á. Tað var nummar 327 í nýggju sálmabókini: »Hin signaða dag vit síggja fró«.

Fylkist um Guðs orð

Peter O.K. Olufson prædikaði útfrá øðrum Timoteusarbrævi 2,8-13. Hann segði millum annað:

»Den 31. oktober 1993 holdt vi den sidste gudstjeneste i det gamle bønhus. Da hørte vi et vers, der lød således: Nu er timen til ende/ og fra skole vi gå/ hvad vi lærte derhenne/ skal vi nok huske på.

At være kristen betyder at gå i Guds Skole og i Guds skole går vi hele livet. Holder vi op med at gå i Guds skole, da er det Gud selv, vi har gjort os

færdige med. Herren selv siger til os: Jeg vil lære dig og vise dig hvor du skal gå, jeg vil råde dig ved at fæstne mit øje på dig.«

Prestur nam við, um tað var neyðugt hjá Paulusi at minna Timoteus á, hvat hann var settur til, hvønn setning hann hevði her í lívinum. Áminningin hjá Paulusi varð flutt knappliga 2000 ár fram í tíðina til okkum, sum vóru við til vígsluna av bønhusinum á Hellunum.

Prestur segði: »Jo, men netop det, der er en selvfølge, det har vi brug for at blive mindet om, for selvfølgeligheder kan hurtigt blive så selvfølgelige, at vi glemmer dem. Sådan gik det jo Israels folk gang på gang. Guds gamle ejendomsfolk, pagtfolket, de glemte pagten gang på gang, de havde brug for at

Upplestur varð úr bíbliuni og myndin sýnir sóknarprestin víga bønhusið. Upplesatar frá vinstri Torkil Beder, Símun Hans Jacobsen, Niels Jacob Nielsen og Eli Jensen